

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Hiszpania

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [es](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Tak, istnieje postępowanie nakazowe. Jego głównym celem jest ochrona wierzycelności poprzez wydanie tytułu wykonawczego w odniesieniu do tych z nich, które spełniają szereg wymogów określonych w przepisach.

Urzednicy sądowi (*letrados de la administración de justicia*) są uprawnieni do prowadzenia postępowania nakazowego oraz rozstrzygania w takim postępowaniu zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie procesowym.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Ma ono zastosowanie do roszczeń pieniężnych, które są pewne, wymagalne i opiewają na określoną kwotę. Od dnia 31 października 2011 r. nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu. Dług musi zostać udowodniony na jeden z następujących sposobów:

a) za pośrednictwem dokumentów, niezależnie od ich formy, rodzaju lub nośnika fizycznego, opatrzonych podpisem, pieczęcią, znakiem lub znakiem towarowym bądź dowolnym innym oznaczeniem dłużnika, w postaci fizycznej lub elektronicznej;

b) za pośrednictwem faktur, potwierdzeń odbioru, zaświadczeń, telegramów, faksów lub wszelkich innych dokumentów, które – nawet jeżeli zostały sporządzone jednostronnie przez wierzyciela – służą co do zasady dokumentowaniu wiarygodności i długów w takich stosunkach jak stosunki między wierzycielem a dłużnikiem;

c) jeżeli wraz z dokumentem poświadczającym dług sporządzane są dokumenty handlowe poświadczające istnienie wcześniejszego długotrwałego stosunku;

d) w sprawach dotyczących odrębnej własności lokalu (*propiedad horizontal*) – jeżeli dowodami potwierdzającymi dług są zaświadczenia o nieuregulowaniu kwot należnych z tytułu wspólnych wydatków ponoszonych przez właścicieli lokali w miejskich budynkach mieszkalnych.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, od dnia 31 października 2011 r. nie istnieje górny pułap.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Jest ono fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie, z wyjątkiem długów wynikających z nieuregulowania kwot należnych z tytułu wspólnych wydatków ponoszonych przez właścicieli lokali w miejskich budynkach mieszkalnych lub kondominiach, ponieważ w tym przypadku można też się zwrócić do sądu właściwego dla miejsca, w którym położona jest nieruchomość, według wyboru powoda.

1.2 Sąd właściwy

Sąd pierwszej instancji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu dłużnika lub na miejsce, w którym położona jest nieruchomość miejska podlegająca przepisom dotyczącym odrębnej własności lokalu.

1.3 Wymogi formalne

Powód musi wnieść pisemny pozew zawierający oznaczenie wierzyciela i dłużnika, krótki opis okoliczności powstania długu oraz jego kwotę.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie jest to obowiązkowe, standardowe formularze są jednak dostępne w kancelariach sądów (*Decanatos*) lub u wspólnych służb ds. procesowych (*Servicios Comunes Procesales*). Formularz można pobrać, klikając podany link: [📄 formularz](#).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Przy składaniu pisma wszczynającego postępowanie nakazowe nie istnieje przymus adwokacki. Jeżeli powód ma jednak zamiar skorzystać z zastępstwa procesowego, strona przeciwna musi zostać powiadomiona o tym fakcie, aby mogła podjąć wszelkie środki w celu obrony, jakie uzna za konieczne.

Przymus adwokacki istnieje natomiast w odniesieniu do wnoszenia zarzutów przez dłużnika lub w postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 2000 EUR.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Należy przedstawić krótkie wyjaśnienie okoliczności powstania długu.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Zob. pkt 1.1.1 powyżej.

1.4 Odrzucenie pozwu

W przypadku niespełnienia powyższych wymogów dotyczących właściwości miejscowej oraz dostarczenia dowodu *prima facie* lub w przypadku nieusunięcia braków formalnych sąd odrzuci pozew. Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć do sądu prowincji (*Audiencia Provincial*).

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć do sądu prowincji. Zażalenie należy wnieść w terminie 20 dni do sądu, który wydał zaskarżane postanowienie.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik musi zaspokoić roszczenie lub wnieść zarzuty w terminie 20 dni od dnia wydania nakazu zapłaty, do godz. 15.00 dnia następującego po upływie tego terminu. Zarzuty muszą zostać wniesione na piśmie. Nie jest możliwe ustne wniesienie zarzutów w sądzie. Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 2000 EUR, pismo zawierające zarzuty musi być podpisane przez adwokata i radcę prawnego. Nie istnieją szczególne przesłanki wniesienia zarzutów, a zatem dłużnik może się powołać na przesłanki zarówno materialne jak i czysto formalne lub procesowe.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 6000 EUR, urzędnik sądowy (*Letrado de la Administración de Justicia*) umorzy postępowanie nakazowe i skieruje sprawę do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym. Zawiadomienie o wniesieniu zarzutów doręcza się powodowi, który ma 10 dni na złożenie pisemnej odpowiedzi. Strony mogą wnioskować o wyznaczenie rozprawy odpowiednio w zarzutach i w odpowiedzi.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 6000 EUR i powód nie wytoczy odpowiedniego powództwa w terminie miesiąca od dnia doręczenia zawiadomienia o wniesieniu zarzutów, postępowanie zostanie umorzone, a powód zostanie obciążony kosztami.

Jeżeli powód wytoczy powództwo, stosowne zawiadomienie zostanie doręczone pozwanemu, który może złożyć odpowiedź na pozew w terminie 20 dni; sprawa będzie rozpoznawana w postępowaniu zwykłym.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 6000 EUR, sąd wyznaczy wierzycielowi termin jednego miesiąca na wytoczenie powództwa w postępowaniu zwykłym.

Jeżeli w świetle argumentów przedstawionych w odpowiedzi wierzyciel stwierdzi, że odstępuje od zamiaru dochodzenia swoich roszczeń w postępowaniu zwykłym, musi wyraźnie wycofać pozew.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik nie zastosuje się do nakazu zapłaty lub nie stawi się przed urzędnikiem sądowym, urzędnik ten umorzy postępowanie nakazowe i powiadomi o tym wierzyciela, aby umożliwić mu wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które to postępowanie wszczynają się na zwykły wniosek.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wierzyciel musi złożyć wniosek o wszczęcie egzekucji. Jeżeli wartość przedmiotu egzekucji przekracza kwotę 2000 EUR, wniosek musi być podpisany przez adwokata i pełnomocnika.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nie istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia. Jediną możliwością jest zaskarżenie postanowienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego w oparciu o określone przesłanki.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 02/04/2019